

NEOZBILJAN DJED

Moj djed Petar vozi džip, upotrebljava mobilni telefon i ima svoj profil na Facebooku. Puno radi, često putuje i rado sjedi pred kompjutorskim zaslonom, ali ipak nađe vremena za nas, svoje unuke.

Na seoskome putu dopušta mi da se vozim na prednjem sjedištu automobila. Na to moja ozbiljna mama šizi!

Sestri i meni djed kupuje što god poželimo: gemboje, barbike, šarene ukosnice, slatkiše prije ručka i poslije ručka – svejedno. Na to moja ozbiljna mama šizi!

Kad pada kiša, kišobran nam ne treba; kad puše hladan vjetar, ne treba nam topla jakna. Jednostavno, dok smo s djedom Petrom, nećemo se prehladiti. Na to moja ozbiljna mama šizi!

S djedom smo uvijek u pokretu. Vodi nas k zanimljivim ljudima i pokazuje stotinu čuda. Tko ne bi htio imati takva djeda?!

Jedva čekam odlazak k djedu kako bi mi pokazao *okamenjeni brod*. Na to moja ozbiljna mama zabrinuto klima glavom i kaže:

– Hoće li se on ikad promijeniti?
– Djede, nemoj se nikada mijenjati! – poručuju ti tvoji unuci Tonko i Mila. – Dosta nam je ozbiljnog tate, preozbiljne mame, stroge učiteljice i opasnog doktora.

Živio neozbiljni djed!

Negdje sam pročitao kako se ljudi u starosti vraćaju u djetinjstvo. Kad ostarim, želim biti neozbiljan kao djed Petar.

SVI SMO NA MREŽI, A NETKO U MREŽI

– Hoćeš li mi otvoriti profil na Facebooku?
– upitala me mama dok sam ja (a što bih drugo?!) igrao najdražu mi igricu.

– Hoću za sto eura. – rekao sam i nisam trepnuo jer bi to bilo pogubno za rezultat u igrici. Kojoj igrici? Nemojte se praviti blesavi. Toj istoj po kojoj i vi danonoćno lupate, pri čemu, naravno, ne učite, ne jedete i ne spavate.

To je ona ista igrica za koju je moja mama potpisala ugovor. Prvo je potrošila naš (sestrin i moj) novac iz kućne štednje (a nedostajalo nam je još samo nešto sitno za kupnju dotične igrice). Potom je zato morala potpisati ugovor (koji je sročila moja sestra, buduća bankarica) o kupnji te igrice kreditnom karticom.

No sada sam toliko bio koncentriran na igranje da sam sasvim zaboravio na mamin neobični zahtjev, a ona više nije ponavljala.

Mama i Facebook?! Ma, daj!

Ipak, kad sam se nakratko odmaknuo od računala, valjda da bih otišao u zahod, pa se vratio, zatekao sam njih dvije na svojem mjestu. Sestru Miju, koja sjedi i nešto tipka, te mamu, koja